

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ery Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Česká televize**, IČ:00027383, se sídlem Kavčí Hory, Praha 4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Škrétova 44/6, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 18.5.2010, sp. zn. /Ident.: 2009/1262/vos/ČTV, zn: BUR/1999/2010

t a k t o :

Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 18.5.2010, sp. zn. /Ident.: 2009/1262/vos/ČTV, zn: BUR/1999/2010 **se z r u š u j e** a věc se žalované v r a c í k dalšímu řízení.

Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 2000,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala k soudu žalobu proti rozhodnutí žalované označenému v záhlaví rozsudku, jímž byla žalobkyni za správní delikt podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč. Žalobkyni byla dále uložena povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1000,- Kč.

Žalobkyně v žalobě namítla, že řízení je zatíženo vadami, které mohou mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

V prvním žalobním bodu žalobkyně namítla rozpor znění výrokové části napadeného rozhodnutí a usnesení žalované jako kolektivního orgánu. Znění výroku usnesení žalované, jak je formulováno v zápise ze zasedání žalované č. 10 konaného dne 18. května (popř. č. 13) a které bylo podrobena hlasování a bylo žalovanou schváleno, neodpovídá znění výroku, které je uvedeno v písemném vyhotovení rozhodnutí. V usnesení oproti výroku rozhodnutí nejsou uvedeny údaje o lhůtě splatnosti pokuty a paušální částky nákladů správního řízení či bankovní spojení k jejich úhradě. Tento nesoulad představuje vadu řízení mající za následek nezákonnost rozhodnutí.

Žalobkyně zde poukázala na judikaturu Městského soudu v Praze ve věci 9 Ca 212/2009, 9 Ca 431/2009, 10 Ca 263/2009 a 10 Ca 333/2008. Uvedla, že soud k otázce rozporu znění výrokové části

žalobou napadeného rozhodnutí a usnesení žalované v té samé věci jako kolektivního orgánu konstatoval: „Usnesení přijímaná žalovanou představují výrok rozhodnutí tohoto správního orgánu a jako taková musí obsahovat veškeré náležitosti vyžadované správním řádem; výroková část písemného vyhotovení rozhodnutí, které je doručováno účastníkům řízení, se pak musí shodovat s usnesením, které Rada v dané věci přijala, neboť jde o jedno a totéž rozhodnutí. Výroková část písemného vyhotovení správního rozhodnutí, které je následně doručováno účastníkům správního řízení, pak musí kopírovat znění usnesení žalované, které bylo přijato hlasováním. Pokud tomu tak není, tedy pokud výroková část písemného vyhotovení rozhodnutí obsahuje údaje a náležitosti, které nejsou obsaženy v usnesení Rady přijatém hlasováním, má tento rozpor bez dalšího za následek nezákonnost písemného vyhotovení správního rozhodnutí, neboť rozhodnutí v této odlišné podobě žalovanou nikdy přijato nebylo a nejedná se tedy o projev vůle tohoto kolektivního správního orgánu.

Žalobkyně uvedla, že ani v předmětné věci není zřejmé, kým byl do výroku napadeného rozhodnutí doplněn údaj o lhůtě splatnosti uložené pokuty a paušální částky nákladů správního řízení, který je podle § 68 odst. 2 správního řádu jednou z obligatorních náležitostí výrokové části rozhodnutí; usnesení přijaté žalovanou tyto údaje neobsahuje. Podle zmíněné judikatury nelze připustit, aby případná absence jakýchkoli údajů v usnesení, které bylo přijato hlasováním žalované, byla následně napravována doplňováním chybějících údajů do písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítla neurčitost výroku rozhodnutí, neboť žalovaná nikterak nekonkretizovala, v čem spočívá naplnění skutkové podstaty správního deliktu dané ustanovením § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. Zde žalobkyně odkázala na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 34/2006-73 ze dne 15.1.2008, podle kterého výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je zapotřebí k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.). Zjistí-li soud k námitce účastníka řízení existenci této vady, správní rozhodnutí z tohoto důvodu zruší. Řádně formulovaný výrok, v něm na prvním místě konkrétní popis skutku, je nezastupitelnou částí rozhodnutí, toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena, pouze porovnáním výroku lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoli odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod.

Žalobkyně má za to, že s odkazem na uvedený rozsudek NSS výrok napadeného rozhodnutí neobstojí, neboť z jeho formulace nevyplývá dostatečné skutkové vymezení jednání, kterého se žalobkyně měla dopustit. Žalovaná definovala závadné formy jednání pouze obecně, když uvedla, že porušení zákona se žalobkyně měla dopustit „informováním o výsledcích arbitráže spojené s televizním programem TV3 na programech ČT1, ČT2 a ČT24 v období od 1. července 2009 do 3. listopadu 2009, které neobsahovalo všechny důležité informace“. Z výroku rozhodnutí podle žalobkyně není zřejmé, jaké jednání konkrétně je vlastně sankcionováno. Zatímco výrok rozhodnutí obsahuje časové období skutku od 1. července do 3. listopadu, odůvodnění rozhodnutí zmiňuje pouze některé pořady. Z citované judikatury NSS je zřejmé, že je nezbytné, aby výrok rozhodnutí vydaného při správním trestání obstál vůči účastníkům řízení i třetím osobám sám o sobě, nikoli společně s odůvodněním rozhodnutí.

Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2000,- Kč.

K žalobě se vyjádřila žalovaná a uvedla, že správní řízení bylo zahájeno pro možné porušení ust. § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., neboť žalobkyně v dané době odvysílala šest příspěvků v různých pořadech programů ČT1, ČT 2 a ČT 24, v nichž nebyly divákům prezentovány všechny důležité informace, resp. podané informace byly neúplné. K žalobní námitce obsažené v prvním žalobním bodu uvedla, že výroky označené v písemném vyhotovení rozhodnutí jako I. a II, se shodují s usnesením Rady jako kolektivního orgánu, které Rada přijala a kopírují znění usnesení Rady přijaté hlasováním. Správní rozhodnutí obsahuje podle § 68 odst. 1 správního řádu výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Žalovaná má za to, že pojem výroková část nelze zaměňovat s pojmem výrok, pojem výroková část je širší, což je zřejmé z ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu, podle kterého výroková část může obsahovat jeden nebo více výroků. Podle žalované je výrokovou částí vše, co je uvedeno mezi nadpisem ROZHODNUTÍ a nadpisem ODUVODNĚNÍ. Předmětná výroková část obsahuje dva výroky, kterými je žalobci ukládána povinnost v konkrétní věci. Pokud jde

o údaje o lhůtě splatnosti a bankovním spojení, jedná se o údaje potřebné k řádnému splnění ukládané povinnosti, které jsou zařazeny do výrokové části, což vyplývá nejen z logiky věci, ale i z ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu. Žalovaná uvedla, že první žalobní námitku shledává nedůvodnou, neboť *žalobkyně ve skutečnosti shledává rozpor či nesoulad mezi výrokovou částí uvedenou v písemném vyhotovení správního rozhodnutí a mezi výrokem přijatým usnesením Rady, tedy mezi nesouměřitelnými pojmy.*

Ke druhé žalobní námitce žalovaná uvedla, že pokuta byla uložena za správní delikt podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., nikoli podle § 31 odst. 3 uvedeného zákona, jak žalobkyně nesprávně uvádí. Žalovaná má za to, že popis skutku ve výroku dostatečně konkretizovala, a to uvedením místa (vysíláním na ČT1, ČT2 a ČT 24), času (období od 1.7.2009 do 3.11.2009) a způsobu spáchání (informování o výsledcích arbitráže spojené s televizním programem TV 3, které neobsahovalo všechny důležité informace). Vzhledem k tomu, že se jednalo o dlouhodobé informování, je skutek podle žalované dostatečně vymezen, aby nemohl být zaměněn s jiným, z výroku je zřejmé, jaká povinnost byla porušena a jaká sankce uložena. Popis skutku je ve výroku rozhodnutí vyjádřen ve významově zhuštěné formě z důvodu, že šlo o dlouhodobé informování, je však zcela srozumitelný a z jeho dikce je zřetelné podřazení skutkových okolností pod formální znaky správního deliktu. Detailní popis závadných forem jednání je pak obsažen v odůvodnění rozhodnutí, což přispívá k lepší srozumitelnosti rozhodnutí. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud vycházel z obsahu správního spisu, předloženého soudu žalovanou.

Žalobou napadené rozhodnutí obsahuje tyto výroky č. I. a č. II. tohoto znění:

I. Rada ukládá provozovateli Česká televize pokutu ve výši 50 000,- Kč, neboť informováním o výsledcích arbitráže spojené s televizním programem TV3 na programech ČT1, ČT2 a ČT24 v období od 1. července 2009 do 3. listopadu 2009, které *neobsahovalo všechny důležité informace*, se dopustil porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., které ukládá povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvyhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-19223001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 20091262.

II. Současně Rada ukládá účastníkovi řízení v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb. povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1000,- Kč.

Úhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to na účet č. 3711-19223001/0710, vedený u ČNB, variabilní symbol 200901262.

V odůvodnění rozhodnutí pak žalovaná zejména uvedla, že účastník odysílal v období od 1. července 2009 do 3. listopadu 2009 celkem šest příspěvků v různých pořadech programů ČT1, ČT2 a ČT24, které byly věnovány kauze arbitráže spojené s programem TV3. Dlouhodobým způsobem informování o této kauze ve zpravodajství a publicistice mohlo dojít k porušení principů objektivit a vyváženosti, když ne všechny důležité informace byly divákům presentovány. Rada tak na svém 19. zasedání dne 3.11.2009 rozhodla zahájit správní řízení pro možné porušení § 31 odst. 3 zákona. K zahájenému správnímu řízení se účastník vyjádřil tak, že oznámení o zahájení správního řízení neobsahuje přesný popis skutku, pro který je řízení vedeno, ani žádné konkrétní výtky. Účastník má tedy za to, že veškeré informace, které poskytl v souvislosti s uvedenou kauzou, byly v souladu s požadavkem § 31 odst. 3 zákona.

Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí zmínila analýzu založenou do správního spisu, která je podkladem rozhodnutí. Podle monitoringu za období od 1.1.2009 do 1.3.2010 účastník odysílal celkem devět příspěvků týkajících se arbitráže spojené s TV3, přičemž všechny byly odysílány v době od 1. července do 3. listopadu 2009, tedy v období, které je předmětem správního řízení. Všechny devět příspěvků žalovaná konkretizovala v přehledu, z něhož vyplývá, že žalobkyně zprávu o arbitráži zařadila

- dne 8. července 2009 sedmkrát, a to :

v 18.00 hod v pořadu Události v regionech na programech ČT 1 a ČT 24,

v 19.00 hod v pořadu Události na programech ČT1 a ČT24

ve 21.10 hod v pořadu Ekonomika na programu ČT24

ve 22.30 hod v pořadu Události, komentáře na programech ČT2 a ČT24

- dne 14. července 2009 ve 21.10 hod v pořadu Ekonomika na programu ČT24

- dne 20.září 2009 v 16.33 hod v pořadu Média a svět na programu ČT 24

Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí konstatovala, že všechny uvedené pořady jsou pořady zpravodajskými.

Dále žalovaná uvedla základní informace o kauze: ČR vyhrála arbitráž se společností EMV, která požadovala po ČR přibližně dvě miliardy Kč za zmařenou investici do regionální, nyní již zaniklé TV3. Nároky investora byly zamítnuty a investor byl odsouzen k úhradě nákladů. Arbitráž začala v srpnu roku 2005. Podle EMV byla investice poškozena nezákonným postupem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která nejprve rozhodla udělit vysílací licenci Martinu Kindernayovi s financováním společností EMV a nesouhlasila s pozdějším zamýšleným převodem licence na dceřinou společnost KTV. Investor v kauze vycházel ze závěrů typově obdobné arbitráže ve věci TV Nova (CME), kterou ČR prohrála a platila náhradu škody. Mluvčí ministerstva financí k předmětné kauze uvedla, že pro dosažení úspěchu v předmětné kauze bylo klíčové zásadním způsobem změnit nazírání arbitrážů na chování ČR vůči investorům v tomto odvětví, což se Ministerstvu financí podařilo.

Žalovaná poukázala na analýzu, která byla podkladem rozhodnutí a je založena do spisu, a která obsahuje přepis uvedených zpráv a reportáží i popis klíčových událostí ve sporu o TV3. Je skutečností, že dne 8. července bylo odvysíláno celkem sedm příspěvků o předmětné arbitráži, přičemž šest z nich se omezilo pouze na krátkou zprávu. Stejně tak i příspěvek odvysílaný dne 14. července 2009, který pouze ve stručnosti informoval o vyhrané arbitráži a informoval i o nákladech spojených s arbitráží. Případu tak byla věnována *malá pozornost ve vztahu k tomu, že zpočátku byla případu této kauzy věnována pozornost zvýšená.*

Žalobkyně se po seznámení s analýzou k věci vyjádřila tak, že z analýzy vyplývá, že Česká televize zprávu o arbitráži několikrát zařadila do vysílání v monitorovaném období, údajné neinformování je tedy vyloučeno, otázce byla věnována náležitá pozornost, žádná relevantní informace nebyla opomenuta.

Žalovaná uvedla, že provedla důkaz přepisem předmětných příspěvků a dospěla k závěru, že žalobkyně se dopustila porušení ust. § 31 odst. 3 zákona, neboť je zřejmé, že příspěvky obsahují informace, při nichž nebyly dodrženy zásady objektivitu, neboť jsou neúplné. Zatímco příspěvky odvysílané dne 8. července v 18.00 hod, v 19.00 hod a ve 22.30 hod se omezily pouze na stručnou informaci, že Česko uspělo v arbitráži s lucemburskou společností European Media Ventures a obdobně i příspěvek odvysílaný dne 14. července ve 21.10 hod, který stručně informoval i o nákladech spojených s arbitráží, příspěvky odvysílané dne 8. července 2009 ve 21.10 hod a dne 20.září 2009 v 16.33 hod byly obsáhlejší a dotýkaly se i předmětu arbitrážního sporu.

Dva posledně uvedené pořady pak žalovaná blíže popsala. Pořad odvysílaný 8. července 2009 ve 21.10 hod (pořad Ekonomika na ČT24) v úvodu informoval o dvou vítězných arbitrážích a po té se zabýval kauzou zmařené investice do TV3 a arbitráží se spol. EMV. Redaktorka zmínila okolnosti sporu kolem TV3 s tím, že tehdejší Rada pro rozhlasové a televizní vysílání nepovolila převod licence. V pořadu byly použity fragmenty z pořadu Události ze srpna 2008, v nichž byla divákům předložena informace, že investici do projektu TV3 zmařilo jednání Rady. Takové informace však *neodpovídají skutečnosti* a jsou tak neobjektivní. Skutečnost, že Rada nepovolila převod licence je dávana do souvislosti se zmařenými investicemi do projektu TV3, informace však není úplná, chybí vysvětlení, že mezi EMV a Radou nebyl žádný vztah a rozhodnutí Rady tedy nemělo žádnou souvislost s investicemi EMV do projektu TV3. Informace tak byla prezentována tak, jakoby Rada z důvodu chybného nebo nesprávného postupu byla původcem zmaření investic, což bylo důvodem vedené arbitráže. Takto podaná informace je však neobjektivní a *nepravdivá*, neboť je neúplná a *neodpovídá skutečnosti*.

Pořad odvysílaný dne 20. září 2009 v 16.33 hod (pořad Média a svět na programu ČT24) informoval o dvou arbitrážích, z nichž jednu - spor s CME - ČR prohrála, a druhá arbitráž se týkala sporu o TV3. V pořadu je prezentován názor Milana Šmída, že Rada se chovala nestandardně, když panu Kindernayovi prodloužila licenci, aniž by trzená nestandardnost takového postupu byla jakkoli odůvodněna. Tento názor je prezentován způsobem, že by snad Rada sama bez dalšího měla licenci

prodloužit, aby měl provozovat vysílání, který je v potížích, lepší výchozí postavení. Takový názor je nesprávný a nebyl redaktorem nijak věcně korigován.

Žalovaná z výše uvedeného učinila závěr, že žalobkyně o předmětné kauze neinformovala objektivně, když neposkytla diváků všechny důležité informace. Navíc některé informace *neodpovídají skutečnosti*.

Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále zmínila vyjádření žalobkyně k zahájenému správním řízení a konstatovala, že na svém 10. zasedání konaném dne 18. května 2010 dospěla k závěru, že žalobkyně porušila povinnost uvedenou v ust. § 31 odst. 3 zákona, tedy povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivitu a vyváženosti, čímž se dopustila správního deliktu podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., za který žalovaná žalobkyni uložila pokutu ve výši 50 000,- Kč. Dále se žalovaná zabývala výkladem pojmu objektivitu, který interpretovala jako věcný, úplný, věcně správný, nestranný, nepředpojatý, neutrální, bez nadsázky a bez přehánění, prost jakékoli senzacechtivosti, nezaujatý. Uvedla, že informování o sporu a výsledcích arbitráže ve věci TV3 bylo žalovanou posuzováno komplexně, požadavek na dodržování zásad objektivitu a vyváženosti poskytnutých informací byl zkoumán ve vztahu k celému monitorovanému období. Konstatovala předchozí postih žalobkyně za tentýž správní delikt, např. ve správním řízení vedeném pod sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV či sp. zn. 2008/922/vos/ČTV, jde tedy o opakované porušení stejného zákonného ustanovení a žalobkyně se z předchozích upozornění (§ 59 zákona č. 231/2001 Sb.) nepoučila. Žalovaná podrobně odůvodnila i výši uložené pokuty.

Z podnětu podané žaloby soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

V posuzované věci vyšel soud z této právní úpravy:

Podle § 31 odst. 2 věta první zákona o vysílání provozovatel vysílání poskytuje objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů.

Podle § 31 odst. 3 zákona o vysílání provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivitu a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně z výhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Podle § 66 věta první zákona o vysílání nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v řízení podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o odvolacím řízení, řízení o rozkladu, o přezkumném řízení a o obnově řízení a novém rozhodnutí.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Podle § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právníckými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

Podle § 8 odst. 2 zákona o vysílání Rada rozhoduje nadpoloviční většinou hlasů svých členů, s výjimkou rozhodnutí o udělení licence podle § 18, prodloužení licence podle § 12 odst. 8 až 12 nebo o odnětí licence podle § 63 nebo o zrušení registrace podle § 64, kdy je k rozhodnutí třeba 9 hlasů členů Rady.

Podle § 8 odst. 4 zákona o vysílání se Rada při jednání řídí svým jednacím řádem, který stanoví zejména způsob hlasování a způsob zaznamenávání a zveřejňování rozdílných stanovisek

členů Rady, způsob volby a odvolávání předsedy Rady a místopředsedů Rady, jakož i pravidla zastupování předsedy.

Podle článku 3 odst. 1 věta první Jednacího řádu Rady (dostupného na www.rrtv.cz) správní rozhodnutí, stejně jako usnesení o tom, zda osoba je či není účastníkem řízení, usnesení o zastavení řízení a všechna usnesení, pro něž zákon předepisuje oznamování účastníkům řízení doručením, s výjimkou usnesení o přerušování řízení s výzvou k odstranění nedostatků žádosti stanovených zákonem nebo s výzvou k zaplacení správního poplatku, přijímá Rada hlasováním.

Podle článku 7 odst. 1 Jednacího řádu Rady hlasování řídí předseda. Hlasuje-li více jak 7 členů, mohou členové hlasovat současně. Jinak hlasují členové jednotlivě a předseda hlasuje jako poslední. O přijetí usnesení se sepisuje protokol o hlasování. V protokolu o hlasování musí být uveden předmět hlasování citací příslušného usnesení, o němž se hlasovalo, a dále jak o tomto usnesení hlasovali jednotliví členové Rady. Protokol vlastnoručně podepisují všichni přítomní členové Rady. Protokol se vkládá do obálky, která se zapečetí. Takto zapečetěný protokol se vkládá do správního spisu.

Do správního spisu je založeno Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 21.12.2009, jímž bylo řízení zahájeno s tím, že účastník odysílal v období od 1.7.2009 do 3.11.2009 celkem šest příspěvků věnovaných kauze předmětné arbitráže, čímž se mohl dopustit porušení principů objektivní a vyváženosti, když ne všechny důležité informace byly divákům prezentovány. O které konkrétní příspěvky ve kterých konkrétních pořadech se jedná a v jakých skutečnostech je porušení zákona sledováno, není z obsahu oznámení o zahájení správního řízení patrné. Žalobkyně ve vyjádření k zahájení správního řízení namítla, že Oznámení neobsahuje popis skutku ani konkrétní výtky, k nimž by se mohla vyjádřit, žalobkyně má za to, že veškeré jí poskytnuté informace byly poskytnuty v souladu s ust. § 31 odst. 3 zákona a navrhuje zastavení řízení. Do správního spisu je dále založeno Usnesení, které Rada jako kolektivní orgán přijala na 10. zasedání konaném dne 18. května 2010, a jímž bylo rozhodnuto o uložení předmětné pokuty. Znění výroku usnesení jak je formulováno v zápise o zasedání Rady č. 10 ze dne 18. května 2010, kdy došlo k hlasování a přijetí rozhodnutí, neodpovídá znění výroku, které je uvedeno v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí. Písemné vyhotovení rozhodnutí obsahuje text neobsažený v usnesení přijatém na zasedání Rady, a to pod bodem I. výroku text: „*Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-19223001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 20091262*“ a pod bodem II. výroku text: „*Úhrada nákladů řízení je splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to na účet č. 3711-19223001/0710, vedený u ČNB, variabilní symbol 200901262*“.

Žalobní námitku vznesenou v prvním žalobním bodu soud shledal důvodnou. Městský soud v dané věci vycházel z právního názoru vyjádřeného v rozsudcích zdejšího soudu ve věcech 10 Ca 263/2009, 10 Ca 333/2008, 9 Ca 212/2009 a 9 Ca 431/2009, na které poukázala žaloba, v nichž soud dospěl k závěru, že nesoulad mezi usnesením žalované zachyceným v zápise ze zasedání žalované a výrokovou částí písemného vyhotovení rozhodnutí představuje vadu řízení mající za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soud vycházel z názoru, že usnesení přijímaná Radou představují výrok rozhodnutí tohoto správního orgánu a jako takové musí obsahovat veškeré náležitosti vyžadované správním řádem; výroková část písemného vyhotovení rozhodnutí, které je doručováno účastníku řízení, se pak musí shodovat s usnesením, které Rada v dané věci přijala, neboť jde o jedno a totéž rozhodnutí. Městský soud v předmětné věci neshledal důvodu odchylnit se od uvedeného právního názoru, a shodně s předchozími rozhodnutími soudu má za to, že rozhodnutí Rady o uložení pokuty provozovateli vysílání je výstupem činnosti žalované představujícím projev vůle tohoto kolegiálního správního úřadu navenek. K tomuto rozhodnutí musí Rada dospět kvalifikovaným způsobem stanoveným zákonem, v daném případě nadpoloviční většinou hlasů svých členů (§ 8 odst. 2 zákona o vysílání). Přijímá-li Rada na svém zasedání hlasováním správní rozhodnutí o uložení pokuty účastníku řízení, musí znění přijatého usnesení, které představuje výrok rozhodnutí Rady, vyhovovat požadavkům, které na výrokovou část rozhodnutí správního orgánu klade ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu. To lze dovodit z ustanovení § 66 věta první zákona o vysílání, které Radě ukládá povinnost postupovat v řízení, až na zákonem stanovené výjimky, podle správního řádu. Zákon o vysílání žádá výjimku, pokud jde o obsahové náležitosti výroku rozhodnutí Rady, neupravuje. Výroková část písemného vyhotovení správního rozhodnutí, které je následně doručováno účastníku (účastníkům) řízení, pak musí kopírovat znění usnesení Rady, které bylo přijato hlasováním. Pokud tomu tak není, tedy pokud výroková část písemného vyhotovení rozhodnutí obsahuje údaje a náležitosti, které nejsou obsaženy v usnesení Rady přijatém hlasováním, má tento rozpor bez dalšího

za následek nezákonnost písemného vyhotovení správního rozhodnutí, neboť rozhodnutí v této (odlišné) podobě Radou nikdy přijato nebylo a nejedná se tedy o projev vůle tohoto kolegiálního správního orgánu. V projednávané věci není zřejmé, kým byl do výroku písemného vyhotovení rozhodnutí doplněn výše zmíněný údaj o lhůtě splatnosti uložené pokuty a paušální částky nákladů správního řízení (včetně bankovního spojení k jejich úhradě), který je dle § 68 odst. 2 správního řádu jednou z obligatorních náležitostí výrokové části rozhodnutí, když usnesení přijaté Radou tyto údaje neobsahuje.

To, že je třeba klást rovnítko mezi usnesení Rady, které bylo v dané věci přijato hlasováním, a výrok správního rozhodnutí Rady, jež je následně doručováno účastníku řízení, vyplývá též z jednacího řádu Rady vydaného na základě zákonného zmocnění obsaženého v § 8 odst. 4 zákona o vysílání. Podle článku 3 odst. 1 věta první jednacího řádu Rada přijímá hlasováním *správní rozhodnutí*, stejně jako všechna usnesení, pro něž zákon předepisuje oznamování účastníkům řízení doručením. Rozhodnutí o uložení sankce je nepochybně správním rozhodnutím, které musí být žalobkyni dle § 72 správního řádu oznámeno doručením. Z článku 6 odst. 8 jednacího řádu, podle něhož Rada ve správních řízeních i v jiných projednávaných záležitostech podle povahy věci *přijímá usnesení*, bere projednávané věci na vědomí nebo je odkládá, jakož i z článku 7 odst. 1 jednacího řádu Rady citovaného shora lze dovodit, že usnesení je obecnou formou meritorního rozhodnutí, které Rada hlasováním přijímá v jí vedených správních řízeních. Touto formou, tj. formou usnesení, Rada přijímá i správní rozhodnutí o uložení sankce účastníku řízení. Pouze přijatým usnesením Rada sděluje navenek, jak v dané věci rozhodla. Usnesení tak představuje výrok správního rozhodnutí Rady ve věci samé. Výroková část písemného vyhotovení správního rozhodnutí, které je následně doručováno účastníku řízení, se proto musí s přijatým usnesením Rady shodovat, neboť zachycuje jedno a totéž – enunciat, meritorní výrok Rady vyjadřující to, jaké rozhodnutí Rada ve věci samé hlasováním přijala. S ohledem na to nelze připustit, aby případná absence *jakýchkoliv* údajů v usnesení, které bylo přijato hlasováním Rady, byla následně napravována „doplňováním“ chybějících údajů do písemného vyhotovení rozhodnutí.

Argumentaci žalovaného ve vyjádření k žalobě nelze přijmout. Skutečnost, že ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu stanoví, že výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků, neznámá, že výroková část uvedená v písemném vyhotovení rozhodnutí a výrok přijatý usnesením Rady, jsou nesouměřitelné pojmy, jak žalovaný ve svém vyjádření k žalobě podle mínění soudu ne zcela srozumitelně argumentuje. Ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu požaduje, aby ve výrokové části rozhodnutí byla obsažena i lhůta ke splnění povinnosti, popřípadě i jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění. Skutečnost, že určité údaje jsou ve výrokové části rozhodnutí obsaženy proto, že jde o údaje potřebné ke splnění povinnosti, která je ukládána v další části výroku rozhodnutí, nemění nic na závěru, že výroková část písemného vyhotovení rozhodnutí se v celém svém celku musí shodovat s přijatým usnesením Rady, neboť zachycuje jedno a totéž – enunciat, meritorní výrok vyjadřující to, jaké rozhodnutí ve věci samé bylo hlasováním přijato.

Soud jako důvodnou posoudil i žalobní námitku obsaženou v bodě 2. žaloby. Zde žalobkyně odkázala na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 34/2006-73 a namítla, že výrok napadeného rozhodnutí neobstojí pro nedostatečné vymezení skutkového jednání, žalovaná definovala závadné jednání pouze obecně, z výroku není zřejmé, jaké konkrétní jednání bylo sankcionováno; zatímco výrok obsahuje vymezení skutku na období od 1.července 2009 do 3. listopadu 2009, odůvodnění zmiňuje pouze některé pořady, z judikatury Nejvyššího správního soudu však vyplývá, že je nezbytné, aby výrok rozhodnutí obstál sám o sobě, nikoliv společně s odůvodněním.

Podle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 34/2006-73 ze dne 15.1.2008 výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je zapotřebí k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.). Zjistí-li soud k námitce účastníka řízení existenci této vady, správní rozhodnutí z tohoto důvodu zruší.

Skutek, za který byla žalobkyni uložena pokuta, byl výrokem rozhodnutí vymezen takto: *informováním o výsledcích arbitráže spojené s televizním programem TV3 na programech ČT1, ČT2 a ČT 24 v období od 1. července 2009 do 3. listopadu 2009, které neobsahovalo všechny důležité informace, se dopustil porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., které ukládá povinnost zajistit,*

aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Z výroku rozhodnutí tak lze dovodit pouze to, že závadným bylo shledáno informování o výsledcích předmětné arbitráže vysílané na uvedených programech v období od 1. července do 3. listopadu 2009, a to pouze a jedině z toho důvodu, že toto vysílání *neobsahovalo všechny důležité informace*. Ze skutkové ani právní věty výroku rozhodnutí nelze dovodit, v kolika případech za vymezené období byly informace o předmětné kauze žalobkyní vysílány, zda všechna vysílání byla z hlediska ustanovení § 31 odst. 3 závadná, či některá z nich uvedenému ustanovení vyhovovala, a zda v tom, že vysílání neobsahovalo všechny důležité informace (jiné výtky nejsou ve výroku rozhodnutí obsaženy), je shledáváno porušení zásady objektivit a vyváženosti, či obou uvedených zásad. Vymezení skutku, jak bylo žalovanou provedeno, nemůže obstát. Nelze přitom přisvědčit tvrzení žalované ve vyjádření k žalobě, že ve výroku rozhodnutí jde o popis skutku ve významově zhuštěné formě, a že detailní popis je obsažen v odůvodnění rozhodnutí.

V odůvodnění rozhodnutí se totiž uvádí, že správní řízení bylo zahájeno pro odvysílání šesti příspěvků věnovaných předmětné kauze (stejně tak žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že správní řízení bylo zahájeno proto, že za uvedené období žalobkyně odvysílala šest příspěvků věnovaných předmětné kauze, v nichž nebyly prezentovány všechny důležité informace). Zároveň však odůvodnění rozhodnutí obsahuje výčet devíti příspěvků odvysílaných v období od 1. července 2009 do 3. listopadu 2009. Podle tohoto výčtu bylo sedm příspěvků odvysíláno dne 8.7.2009, jeden příspěvek byl odvysílán dne 14.7.2009 a jeden dne 20.9.2009. V odůvodnění se konstatuje, že sedm z těchto příspěvků se omezilo na stručnou informaci, že Česko v arbitráži uspělo, případně i na informaci o nákladech spojených s arbitráží. Zde žalovaná uvedla, že případu byla věnována malá pozornost ve vztahu k tomu, že zpočátku byla této kauze věnována pozornost zvýšená. Zbylé dva příspěvky (tj. příspěvek vysílaný dne 8. července ve 21.10 hod a dne 20.9.2009) žalovaná podrobněji popsala a rozбором jejich obsahu dospěla i k takovému závěru, že některé uváděné skutečnosti byly nepravdivé, neboť neodpovídaly skutečnosti. Žalovaná zároveň konstatuje, že informování o dané arbitráži bylo posuzováno ve vztahu k monitorovanému období, přičemž z předchozí části odůvodnění vyplývá, že monitorováno bylo období od 1. ledna 2009 do 1. března 2010, tedy období, které neodpovídá období vymezenému ve výroku rozhodnutí.

Z výroku, ale ani z odůvodnění rozhodnutí nelze spolehlivě usoudit, zda žalobkyni je vytýkáno informování o předmětné arbitráži přímo v příspěvcích ve dnech 8.7.2009 (7x), 14.7.2009 a 20.9.2009 či v celém období vymezeném ve výroku rozhodnutí (1.7.2009- 3.11.2009), či snad v období monitorovaném (1.1.2009 – 1.3.2010). Spolehlivě nelze dovodit, co je vytýkáno shora uvedeným příspěvkům, které se omezily na stručnou informaci o vyhrané arbitráži, resp. rovněž o nákladech řízení; pokud žalovaná ve vztahu k těmto příspěvkům konstatuje, že případu byla takto věnována malá pozornost, oproti tomu, že zpočátku případu byla věnována pozornost zvýšená, jednak činí porovnání s nikterak blíže neurčeným obdobím, které *předchází* období vymezenému ve výroku rozhodnutí, jednak tvrzená zvýšená pozornost v počátcích případu není obsahem spisu nikterak doložena. Pokud jde o příspěvky vysílané dne 8.7.2009 ve 21.10 hod a dne 20.9.2009, pak odůvodnění rozhodnutí žalobkyni vytýká i odvysílání nepravdivých skutečností, a to přesto, že podle výroku rozhodnutí měla žalobkyně ust. § 31 odst. 3 zákona porušit toliko tím, že informování neobsahovalo všechny důležité informace. Které konkrétní důležité informace absentovaly se při tom v odůvodnění rozhodnutí uvádí pouze v případě příspěvku odvysílaného dne 8.7.2009 ve 21.10 hod (kdy žalovaná žalobkyni vytýká chybějící vysvětlení, že mezi EMV a Radou nebyl žádný vztah a rozhodnutí Rady, jímž nepovolila převod licence, nemělo souvislost s investicemi EMV do TV3) a v případě příspěvku odvysílaného dne 20.9.2009 (kdy žalovaná žalobkyni vytýká, že nebyla vysvětlena tvrzená nestandardnost postupu Rady, kdy však tento názor zároveň považuje za nesprávný). V případě zbylých příspěvků není ani z výroku ani z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, které konkrétní důležité informace podle žalované nebyly žalobkyní poskytnuty, ač z hlediska dodržení zásady objektivit (případně rovněž zásady vyváženosti) poskytnuty měly být.

Vymezení skutku ve výroku napadeného rozhodnutí není postačující z hlediska potřebné konkretizace jednání, jímž měla být naplněna skutková podstata předmětného správního deliktu a navíc ani plně nekoresponduje s jednotlivými skutečnostmi, v nichž je naplnění dané skutkové podstaty shledáváno v odůvodnění rozhodnutí.

Protože soud shledal výše popsané vady řízení, které mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.), napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Podle § 51 odst. 2 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez jednání.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a plně úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení, tj. náhradu za soudní poplatek ve výši 2000,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 8. února 2011

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková